

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 2 статті 237, пункту 1 частини другої статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пунктів 1, 2 статті 9¹ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“, частини тринадцятої статті 6 Закону України „Про військовий обов’язок і військову службу“

м. К и ї в
24 квітня 2018 року
№ 125-1(I)/2018

Справа № 3-53/2018(3324/17)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 2 статті 237, пункту 1 частини другої статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пунктів 1, 2 статті 9¹ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) зі змінами, частини тринадцятої статті 6 Закону України „Про військовий обов’язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 385) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб’єкт права на конституційну скаргу – Михальчук Б.А. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 2 статті 237, пункту 1 частини другої статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства

України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Кодекс).

Відповідно до вказаних положень Кодексу заява про перегляд судових рішень в адміністративних справах може бути подана, зокрема, з підстав: неоднакового застосування судом (судами) касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що спричинило ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах, та норм процесуального права – при оскарженні судового рішення, яке перешкоджає подальшому провадженню у справі або яке прийнято з порушенням правил підсудності справ або встановленої законом юрисдикції адміністративних судів; підставами для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами серед іншого є істотні для справи обставини, що не були і не могли бути відомі особі, яка звертається із заявою, на час розгляду справи.

На думку Михальчука Б.А., у долучених копіях ухвал Вищого адміністративного суду України та Верховного Суду України вказані норми застосовані формально, не в його інтересах, а отже, є неконституційними та порушують право на доступ до суду та захист прав у суді.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також вважає, що суди, застосовуючи пункти 1, 2 статті 237, пункт 1 частини другої статті 245 Кодексу, не дотримали гарантованих Конституцією України прав людини, до яких належать „право на дотримання верховенства права, право на непорушення прав людини, право на власність, право на працю, право на захист своїх економічних і соціальних інтересів, право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло, право на доступ до суду та судовий захист його прав у суді, право на необмеження обсягу його прав“.

На підтвердження вказаного Михальчук Б.А. долучив до конституційної скарги копії ухвал Вищого адміністративного суду України та Верховного Суду України.

Також автор клопотання звернувся до Конституційного Суду України з доповненням до конституційної скарги, у якому він просить перевірити на відповідність Конституції України положення інших законів України, про які не йдеться у його конституційній скарзі, а саме пунктів 1, 2 статті 9¹ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2011), частини тринадцятої статті 6 Закону України „Про військовий обов’язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–ХІІ зі змінами (далі – Закон № 2232).

На думку Михальчука Б.А., Вищий адміністративний суд України та Верховний Суд України, формально застосувавши пункти 1, 2 статті 9¹ Закону № 2011, частину тринадцяту статті 6 Закону № 2232, порушили його гарантовані Конституцією України права. Він не долучив до конституційної скарги копій відповідних судових рішень, а просить Конституційний Суд України витребувати їх у судів.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону (пункт 5 статті 62); з метою захисту та відновлення прав особи Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) акта (його окремих положень), який втратив чинність, але продовжує застосовуватись до правовідносин, що виникли під час його чинності (стаття 8).

Згідно з Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу

України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII Кодекс викладено у новій редакції. Отже, Кодекс втратив чинність.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

У конституційній скарзі Михальчук Б.А. вказав права людини, які, на його думку, були порушені судами, однак аргументів щодо невідповідності Конституції України пунктів 1, 2 статті 237 та пункту 1 частини другої статті 245 Кодексу не навів. Із аналізу конституційної скарги та долучених копій судових рішень вбачається, що суди, застосовуючи наведені положення Кодексу, жодним чином не порушили його гарантованих Основним Законом України прав.

Суб'єкт права на конституційну скаргу фактично не погоджується з рішеннями судів, вказуючи на формальний підхід до розгляду його справ. Проте незгода з судовими рішеннями також не є обґрунтуванням.

Конституційний Суд України відповідно до частини четвертої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги.

Михальчук Б.А. 14 грудня 2017 року надіслав до Конституційного Суду України доповнення до конституційної скарги, у якому вказав, що положення Закону № 2011 та Закону № 2232, застосовані в ухвалах Вищого адміністративного суду України від 26 червня 2017 року та від 5 жовтня 2016 року, є неконституційними, однак не долучив до матеріалів справи копій цих ухвал. Відповідно до пункту 7, абзацу десятого частини другої

статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ до конституційної скарги додається копія остаточного судового рішення у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, засвідчена в установленому порядку судом, що його ухвалив.

Згідно із абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону.

У доповненні до конституційної скарги автор клопотання не обґрунтував неконституційності положень Закону № 2011 та Закону № 2232.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Михальчука Богдана Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пунктів 1, 2 статті 237, пункту 1 частини другої статті 245 Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного

процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII, пунктів 1, 2 статті 9¹ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–XII зі змінами, частини тринадцятої статті 6 Закону України „Про військовий обов’язок і військову службу“ від 25 березня 1992 року № 2232–XII зі змінами на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України, крім випадків, передбачених частиною другою статті 8 цього закону.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Головатий С.П.

Гультай М.М.

Колісник В.П.